

สื่อสงวน

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๗๙ ประจำวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑

สปอตทีวีเรื่องเอดส์... เราจะไปกันทางไหนดี

การรณรงค์เรื่องเอดส์ปีนี้จะคึกคัก
คึกคักในความหมายที่ว่า เราจะได้เห็นโฆษณาณรงค์
เรื่องนี้ทางทีวีมากขึ้น หลังจากที่ "ยี่ดอกพกุง" สามารถสร้างกระแส
ได้อยู่พักหนึ่ง

ปีนี้ มีหลายองค์กรที่จะรณรงค์เรื่องเอดส์ เช่น กองทุนโลก
คณะอนุกรรมการกำกับการขับเคลื่อนปฏิบัติการป้องกันโรคเอดส์
และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ประเด็นที่อยากชวนคุยคือ จะเป็นอย่างไรถ้าการโฆษณา
ทางทีวีที่ออกมาของแต่ละองค์กรไปกันคนละทิศละทาง

คนละทิศละทางในช่วงเวลาเดียวกันเสียด้วย

การรณรงค์เรื่องเอดส์ที่ผ่านมา ต้องบอกว่าได้ผลในระดับ
หนึ่ง นั่นคือคนรับรู้เรื่องเอดส์มากขึ้น เปิดใจคุยเรื่องเพศซึ่งเป็นราก
ฐานของปัญหาเอดส์มากขึ้น คนเริ่มรู้จักถุงยางในแง่มุมอื่นๆ มากขึ้น
นอกจากแง่มุมของการเป็นเครื่องมือคุมกำเนิด

ทั้งหลายทั้งปวงที่รณรงค์ก็เพื่อลดอัตราการติดเชื้อรายใหม่
และก็ต้องบอกว่าสามารถลดอัตราการติดเชื้อรายใหม่โดยภาพรวม
ได้จริงๆ อย่างไรก็ตามกลับพบว่าอัตราการติดเชื้อรายใหม่สูงขึ้นใน
บางกลุ่ม เช่น กลุ่มเยาวชน และกลุ่มหญิงที่แต่งงานแล้ว

ถามว่า ๒ กลุ่มนี้ไม่รู้หรือว่าถุงยางอนามัยป้องกันเอดส์ได้?
การรณรงค์เรื่องถุงยางที่ผ่านมาไม่ได้บอกเรื่องนี้หรือ? หรือว่าเรื่อง
ของการ "รับรู้" กับการ "นำไปใช้" เป็นคนละเรื่องกัน?

เยาวชนและหญิงที่แต่งงานแล้วส่วนใหญ่บอกว่าไม่ใช้
ถุงยาง ไม่ใช่เพราะไม่รู้ว่าจะป้องกันเอดส์ได้ แต่เป็นเพราะคิดว่า
คนที่เรามีเพศสัมพันธ์ด้วยเป็นคนที่ "เรารู้จัก" เป็นอย่างดี เป็น
"สามี" เป็น "เพื่อนสนิท" คงไม่มีเชื้อเอชไอวี

นี่อาจจะเป็นสาเหตุของการติดเชื้อ เพราะเขาเข้าใจจริงเรา
ไม่สามารถดูจากรูปลักษณ์ภายนอกหรือดูจากรูปแบบความสัมพันธ์
เพื่อที่จะระบุได้ว่าใครบ้างที่มีเชื้อเอชไอวี

ลองถ้าเราคิดหรือสงสัยว่าคู่ของเราอาจมีเชื้อ อยากรู้เสีย
ก็คงต้องตรวจให้รู้ใช้อย่างไรก็ได้ถ้าจะมีเพศสัมพันธ์

ดังนั้น บางที "ยี่ดอกพกุง" อย่างเดียวคงไม่พอ เพราะนั่น
เท่ากับบอกผู้ชายอย่างเดียวว่าการพกถุงยางเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจ
ควรพกไว้

และอีกนัยยะหนึ่งอาจเป็นการบอกผู้หญิงว่าถุงยางเป็น
เรื่องของผู้ชายเท่านั้น...รีเปล่า?

ส่วนในเรื่องของช่วงเวลาในการสื่อสาร ถ้าทุกสปอตโฆษณา
รณรงค์เรื่องเอดส์ของแต่ละองค์กรยังออกมาพร้อมกัน แต่พูดกันคน
ละเรื่อง ผู้รับสารคงสับสนว่า จะให้ทำอย่างไรกันแน่ในเรื่องเอดส์
หรือหากยิงสปอตที่มีเนื้อหาในทิศทางเดียวกัน แต่ออกอากาศใน
เวลาซ้ำซ้อนกัน จะถือเป็นกลยุทธ์ที่ดีหรือไม่

ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่องค์กรที่ทำงานเรื่องนี้จะต้องมานั่งคุยกัน
เพื่อหาประเด็นร่วมในการรณรงค์ และวางจังหวะเวลาที่เหมาะสม
ในการออกอากาศ เพื่อให้ช่วงเวลาที่สื่อสารเรื่องเอดส์ขยาย
ได้ยาวนานขึ้น และไม่ทำให้กลุ่มเป้าหมายรับสารอย่างสับสน

ที่สำคัญ จะทำให้เป้าหมายในการรณรงค์สัมฤทธิ์ผล
ยิ่งขึ้นด้วย

จิตติพร ดนตรีพงษ์
มูลนิธิเข้าถึงเอดส์

แกนนำเยาวชนโต จริงหรือที่ผู้ใหญ่ มีประสบการณ์มากกว่าเยาวชน

ประธานสภาเด็กฯ ชี้ ผู้ใหญ่ไม่ได้มีประสบการณ์มากกว่าเด็ก แต่มีประสบการณ์ที่ต่างจากเด็ก เพราะต่างอยู่ในคนละยุค และผู้ใหญ่อย่าด่วนตัดสินพฤติกรรมเยาวชน

เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) และสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) จัดประชุมวิชาการอาจารย์พิเศษศึกษาเรื่อง "ยุคพัฒนา ทุกวัยกล้า เรียนรู้เรื่องเพศ" ที่โรงแรม บางกอกพาเลส กรุงเทพฯ

พระอาจารย์เผด็จ ดิสโร ทีมธรรมะ Delivery กล่าวว่า สถานการณ์เรื่องเพศนั้น ไม่ใช่ความผิดของเด็ก เพราะเด็กไม่เคยเป็นผู้ใหญ่มาก่อน แต่ผู้ใหญ่เคยเป็นเด็กมาก่อน เมื่อมีประสบการณ์ ผู้ใหญ่ก็ต้องแนะนำเพื่อให้เด็กทำตามได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ผู้ใหญ่และเด็กต้องพูดคุยกัน เพื่อให้จุดยืนของแต่ละคนที่ต่างกันมาอยู่ในจุดเดียวกัน เช่น พ่อแม่ต้องลดตัวลงมาอยู่ในวัยของวัยรุ่น เข้าใจลูก ส่วนลูกก็ดึงตัวเองขึ้นไปให้เข้าใจพ่อแม่

"นอกจากนี้ธรรมะสามารถยืดหยุ่นได้ คือ ไม่ได้ห้ามมีเพศสัมพันธ์ ไม่ได้ห้ามมีความรัก แต่เราห้ามปัญหาที่จะตามมา เช่น การตั้งครรภ์ อย่างอายุ ๑๔ ถ้ามีลูกจะเลี้ยงลูกได้หรือไม่ ทั้งๆ ที่เลี้ยงตัวเองยังไม่ได้เลย" พระอาจารย์เผด็จกล่าว

นายอรุณฉัตร คุรุวานิชย์ ประธานสภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพฯ กล่าวว่า เรื่องเพศศึกษาเป็นประเด็นถกเถียงในสังคมว่าเป็นการชี้โพรงให้กระรอก แต่เขาเห็นว่าเพศศึกษาเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันแก่เยาวชน เพิ่มทางเลือกให้กับเยาวชน ให้เขารู้จักวิธีการป้องกัน และหยุดยั้งตัวเอง

ประธานสภาเด็กฯ กล่าวว่า การถกเถียงกันของผู้ใหญ่ไม่ได้แก้ปัญหาให้กับเยาวชน เพราะเป็นการทะเลาะกันแบบผู้ใหญ่ โดยไม่ถามเด็กถึงสิ่งที่เด็กต้องการ

"ผมไม่เคยบอกว่าผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าเด็ก แต่ผู้ใหญ่มีประสบการณ์ที่ต่างจากเด็ก เพราะเราไม่ได้อยู่ในยุคเดียวกัน จึงมีประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นถ้าบอกว่าผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่า ผู้ใหญ่ก็จะมูมมองในการชี้แจงแบบหนึ่ง แต่ผมเห็นว่าประสบการณ์มันเป็นคนละแบบ ผู้ใหญ่จึงต้องถามเยาวชนว่าไปเจอปัญหาอะไรมา ไม่ใช่เอาความคิดของตัวเองไปใส่ หรือไปตัดสิน"

ประธานสภาเด็กฯ เสนอว่า เยาวชนต้องการคนที่สามารถพูดคุยได้อย่างเปิดเผย เพื่อหาทางออกของปัญหาต่างๆ แต่โรงเรียนแทบไม่มีพื้นที่แบบนี้เลย เด็กไม่กล้าปรึกษาครู เพราะกลัวจะโดนหักคະแนน โดนประจาน

นางสาวสุจิตติ ทยานิธิกุล นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผู้เขียนหนังสือเรื่อง "ร้ายสุดชั่ว ชั่วสุดขีด" กล่าวว่า ผู้ใหญ่มักเข้าใจผิด และเหมารวมวัยรุ่นว่าวัยรุ่นทุกคน ต้องเป็นเหมือนกัน เช่น เด็กที่อยู่ในร้านเกมต้องเป็นเด็กไม่ดี ทำไม่มองว่าเด็กเล่นเกมเพราะแค่อยากเล่น มุมมองของผู้ใหญ่ต่อเยาวชนจะรุนแรงผลักดันให้เยาวชนกลายเป็นปัญหา คือ เมื่อผู้ใหญ่มองอย่างนั้น เยาวชนบางส่วนก็จะทำตัวให้เป็นเช่นนั้นไปเสียเลย

นางสาวสุจิตติ กล่าวอีกว่า เรื่องเพศของเยาวชนนั้น ผู้ใหญ่ไม่จำเป็นต้องบังคับ แต่ควรให้เยาวชนคิด และตัดสินใจเอง เพราะวัยรุ่นนั้นยังห้ามก็เหมือนยิ่งยุ นอกจากนี้ผู้ใหญ่ต้องปรับตัวลดช่องว่างเข้าหาเด็ก ส่วนเยาวชนนั้นก็ต้องทำให้ผู้ใหญ่ไว้วางใจ และยอมรับด้วย

โครงการก้าวอย่างเข้าใจ

สื่อสังวาส คือ สื่อกลางระหว่างโครงการ "ก้าวอย่างเข้าใจ" กับสื่อมวลชนสาขาต่างๆ เพื่อเผยแพร่ข่าวสารและความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษา โดยมีกำหนดเผยแพร่ทุกวันที่ ๑ และวันที่ ๑๖ ในแต่ละเดือน

หากสื่อมวลชนท่านใดสนใจรายงานข่าวหรือต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศและอนามัยเจริญพันธุ์วัยรุ่น หรืองานเพศศึกษาเพิ่มเติม หรือต้องการดาวน์โหลดสื่อ "สื่อสังวาส" ในรูปแบบ Word File สามารถเข้าไปดูได้ที่เว็บไซต์ www.teenpath.net หรือ ติดต่อเจ้าหน้าที่โครงการฯ คือ อุษาสินี รวีทอง และ กษมา สัตยาหุรัถย์

ที่องค์กรแพธ (PATH) ๓๗/๑ ซอยเพชรบุรี ๑๕ ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๓-๗๕๖๓-๕ โทรสาร ๐-๒๖๕๓-๗๕๖๘ อีเมล pathbangkok@path.org

* สังวาส (น.) การอยู่ด้วยกัน; การอยู่ร่วมกัน; การร่วมประเวณี (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕)